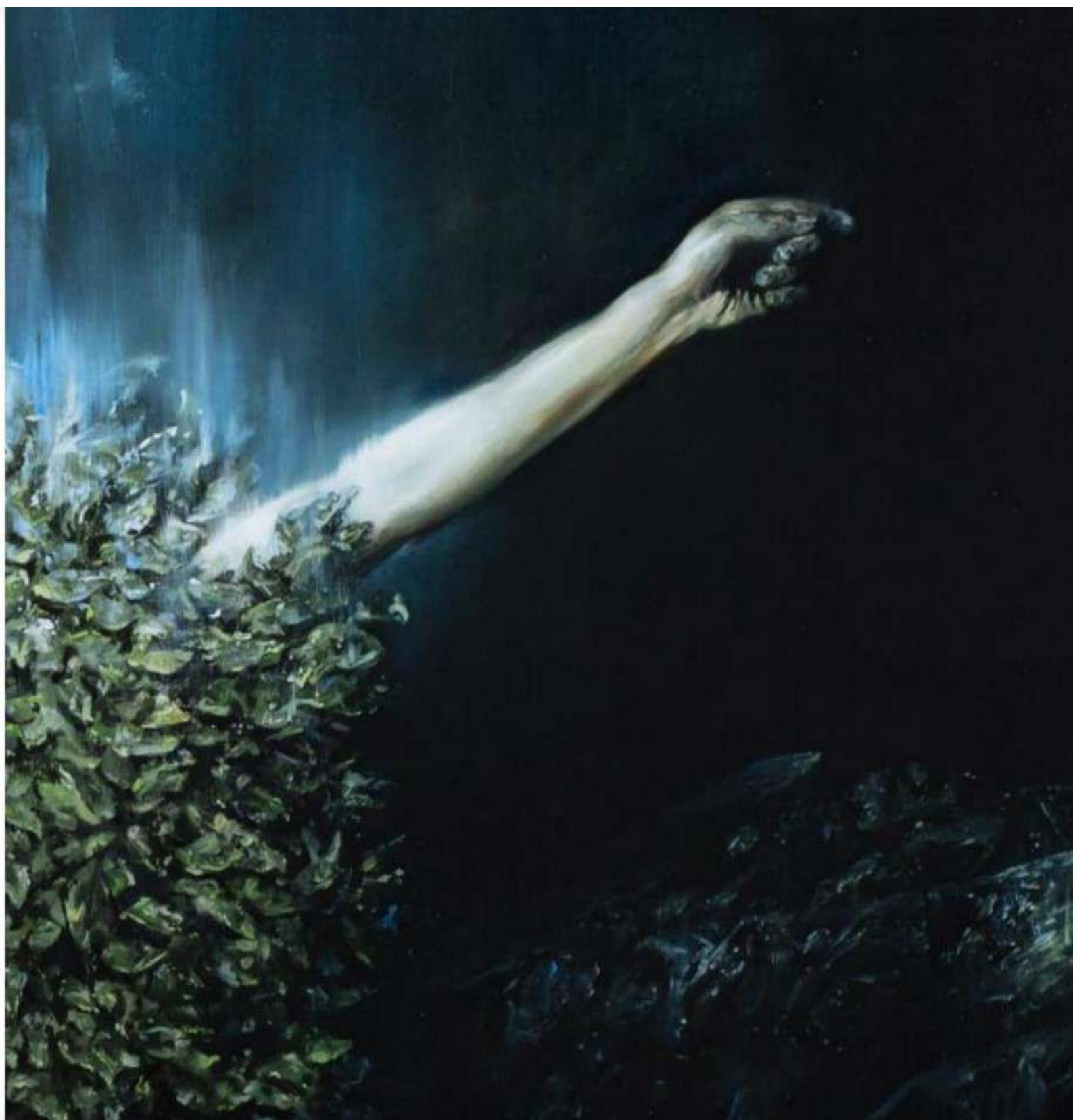

MIRROR FOR THE FULL MOON

ANDREI GAMARȚ,

OGLINDĂ PENTRU LUNA PLINĂ

MIRROR FOR THE FULL MOON- ON THE WORKS OF ANDREI GAMARȚ

OGLINDĂ PENTRU LUNA PLINĂ

Răzvan Ion

A scene manifold, theatrical. Black boxes are illuminated to allow you see the unsuspected mental machinery within, a column that penetrates the floor towards something you can't yet make out, closets that open and absorb you into a world of which you are suspicious, but there are no means of closing them. Andrei Gamart's exhibition *Mirror for the Full Moon* places you in front of your own character, a character hitherto unknown.

Gamart's characters are there, even if their presence is made only by their absence. The artist appears to be a witness, but in fact he is the protagonist. We take part in a profound session of psychoanalysis that decomposes and leaves recomposed the burden of the viewer-patient. It offers the possibility of re-entering reality, into a society that is believably real. But the process can not be the same.

The act of entering society involves the repression of different archaic, primitive desires. Repression represents a normal part of human evolution, while the analysis of people's dreams, writings and "slips" really show the ways in which our hidden desires continue to find their outlets. Gamart realises that when certain obstacles block the way of cathexis (our libidinal interest, emotional charge), and when we are faced with traumatic events or when we remain stuck in the early stages of our development, the conflict between libido and ego (or between ego and superego) can cause spiritual energy to release itself in alternative ways. This exhibit provokes in us this kind of release.

O scenă multiplă, teatrală, cutii negre, iluminate, ce te invită să descoperi mecanisme mentale nebănuite, o coloană care penetrează podeaua spre ceva încă imperceptibil, casete care se deschid și te absorb într-o lume pe care o bănuiai, dar nu aveai instrumentele să o apropii. Expoziția lui Andrei Gamart, *Mirror for the Full Moon* te pune în fața propriului personaj, un personaj necunoscut până acum.

Personajele lui Gamart sunt acolo, chiar dacă prezența lor este marcată prin absență. Artistul pare martor, dar în fapt este protagonist. O ședință de psihanaliză profundă care descompune și lasă recompunerea în sarcina privitorului-pacient. Îi lasă posibilitatea de a pătrunde din nou în realitate, în societatea credibil reală. Dar procesul nu mai poate fi același.

Acțiunea de pătrundere în societate implică refularea diverselor dorințe arhaice, primitive. Refularea reprezintă o componentă normală a evoluției umane, iar analiza viselor, scrierilor și a „scăpărilor” arată, într-adevăr, căile prin care dorințele noastre ascunse continuă să-și găsească defularea la indivizi. Gamart realizează că, atunci când anumite obstacole se pun în calea satisfacerii catharsisului (nevoia stringentă de manifestare a) libidoului nostru, când ne confruntăm cu evenimente traumatizante sau când rămânem blocați în anumite faze de început ale evoluției noastre, conflictul dintre libidou și ego (sau dintre ego și superego) poate declanșa descărcări spirituale de tip alternativ. Parcurgerea expoziției declanșează acest tip de descărcare.

"Mirror for The Full Moon" is a concise analysis of the work of Andrei Gamart, work that recalls Ferenczi and the concept of countertransference. Here, a clear countertransference between Gamart's imagination and the reality of his pieces sends you into a profound introspection of the ego.

For Andrei Gamart the idea of finding the path to the self is primarily one of radical self-transformation, an experience in which human identity is not static and knowledge is uncertain, and both are subject to constant reassessment and change. This attempt at gaining identity and knowledge leads to the accumulation and spreading of information. In the words of Derrida - a play of *différance*. But the disclosure of identity is limited by self-constraint, by the "granite layer of spiritual fate", by "predetermined" responses to questions, and by an unchanging attitude of "this is me" - all decreed as untouchable "convictions" belonging to depths of the soul. The study is fixed on the concept of "learning to figure things out". The self is a manufactured construct that has been taught how to limit learning/further study. Criticism of these limitations therefore offers us a theory of escape.

Gamart provides an aesthetic and visual analysis of the limitations of a possible escape. The subconscious darkness.

One essential thing about navigating the exhibit is that it reads left to right just like a piece of text. The point of departure is a reality of whiteness - a vortex towards the darkness of the subconscious - from where we are led towards the open doors of psychoanalytic travel and into a work that doesn't speak so much of art as of what we discover at a level of deep profoundness. It is a profoundness only revealed to us with help from outside ourselves.

The way of exhibiting is unusual. There are no canvasses on the wall; they are instead trapped in boxes that work as idea-tunnels, the aesthetic being flawless but conceptual. Light, a metaphor for discovery, plays a crucial role in creating the premises for a scene in each piece, and revealing it to the viewer. Underlining the impression of a rite of passage being made, the exhibition space has been

"Mirror on the Full Moon" este o analiză succintă a operei lui Andrei Gamart, operă care amintește totodată de Ferenczi și conceptul de contratransfer. Un contratransfer evident între imaginația și realitatea lucrărilor lui Gamart, care te trimite într-o introspecție profundă a ego-ului.

Pentru Andrei Gamart, ideea de a învăța drumul către sine este în primul rând una a auto-transformării radicale, pătrunzând într-o zonă în care identitatea umană nu este statică, cunoașterea este incertă, dar ambele fac obiectul reevaluării și schimbării constante. Această tentativă identitară și de cunoaștere duce la acumularea unor informații, la răspândirea lor. În termenii lui Derrida, o redare a *différance*. Dar dezvăluirea identității este limitată de constrângerea de sine, de "stratul granitic al soartei spirituale", de răspunsurile "predeterminate" la întrebări, de "neschimbatul" "acesta sunt eu," ca și de "convingerile" sale, toate ridicându-se la "dreptul de neatin din adâncul sufletului." Studiul este "a învăța, pentru a afla cum." Sinele este construit, fabricat, o structură învățată care funcționează pentru a limita învățarea/studiul adițional. Prin urmare, critica acestei limitări oferă o teorie de evadare.

Gamart analizează estetic și vizual limitarea posibilității de evadare. Întunecatul subconștient.

Parcursul expoziției este obligatoriu în sensul citirii. Ca pe un document analizant, de la stânga la dreapta. Plecând de la aparența albă a realității, vortex către întunecatul subconștient, spre ușile deschise de incursiunea cu iz psihanalitic într-o operă care nu vorbește despre artă, ci despre ceea ce descoperim în interiorul nedescoperit numai cu ajutor extern.

Modul de expunere este neobișnuit. Nu sunt pânze pe perete. Ele sunt captive în cutii care au sens ca tunel relevant al ideii, estetica fiind impecabilă, însă conceptuală. Lumina joacă un rol esențial, metaforă a decoperirii, creează premisele unei scene fiecare lucrare fiind scena pe care te desfășori ca privitor. Astfel, ne reamintește de ritul de trecere subliniat și de remodelarea spațiului de expunere, o colană a galeriei fiind redefinită, prelungită în oglindă,

reshaped and the gallery column redefined – elongated in a mirror and seemingly puncturing the floor – as if it's possibly crossing to another dimension.

Andrei Gamart is psychoanalyst without a sofa, a psychoanalyst who uses pictures to put us face to face with our own subconscious world and analyses us without being present in the room. A counter-transference between you and ... yourself.

aparent străpungând podeaua – o posibilă trecere către o altă dimensiune.

Andrei Gamart este un psihanalist fără canapea, un psihanalist care deține doar instrumentele picturii pentru a ne pune în fața subconștientului propriu, care te analizează fără a fi prezent. Un contratransfer între tine și tine.

Răzvan Ion is a theoretician, curator, cultural manager and art advisor. He co-founder of the BUCHAREST BIENNALE – Bucharest International Biennial for Contemporary Art, and was director of PAVILION – the center for contemporary art and culture (2008-2014). He served as associate professor at The University of California – Berkley; Lisbon University; Central University of New York; University of London; Sofia University; University of Kiev, etc. He has held conferences and lectures at a large number of art institutions like Witte de With, Rotterdam; Kunsthalle Vienna; Art in General, New York; rum46, Aarhus; Calouste Gulbenkian, Lisbon; la Casa Encendida, Madrid; New Langton, San Francisco; Cca, Tbilisi; 'Babes-Bolyai' University, Cluj-Napoca; The University of Art, Cluj Napoca, etc. He collaborates as a writer for different publications and he recently curated 'From Contemplating to Constructing Situations' and 'Exploring the Return of Repression' at PAVILION, Bucharest and rum46, Aarhus. He is a professor at the University of Bucharest where he teaches Curatorial Studies and a course on Critical Thinking.

Răzvan Ion este teoretician, curator, consultant în artă și manager cultural. Este co-fondator al Bienalei Internaționale de Artă Contemporană din București, iar în perioada 2008 – 2014 a condus în calitate de director centrul de cultură și artă contemporană PAVILION. A fost profesor asociat la Universitatea Berkely din California, a ținut cursuri Headlands Center for the Arts-California, Lisbon University; Central University of New York; University of London; Sofia University; University of Kiev etc. A publicat în mai multe reviste și ziare, a realizat emisiuni de televiziune. A studiat management cultural în New York și San Francisco. Este membru al EAPC (European Association of Political Consultants) și profesor la Universitatea din București, unde predă Studiul Curatoriale și Gândire Critică.